

[Sri C. Subramaniam] [17th December 1954]

“ The hon. Member, Sri Palanisamy, remarked that Bengal and Bombay have opposed. Probably he does not understand the issue. Do you want us to follow them? I am not prepared. Why are they opposing? They are opposing for some reasons of their own. Simply because Bengal and Bombay have opposed, should we follow suit? We have to consider what would be in the interests of our State. I respectfully submit that as far as the State Government is concerned, we need not have any hesitation to endorse this amendment. It is in the best interests of our State. Even to the hon. Leader of the Opposition, I say let him not be carried away by the decision of the Central Committee of the Communist Party. Let him look at this from the viewpoint of the State and if he takes that point of view, I have absolutely no doubt, that he will change his opinion and vote with me. Thank you, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ This House ratifies the amendment of the Seventh Schedule to the Constitution of India, proposed to be made by the Constitution (Third Amendment) Bill, 1954, as passed by the two Houses of Parliament.’ ”

The motion was put and carried.

III.—GOVERNMENT BILLS—*cont.*

(5) THE MADRAS CINEMAS (REGULATION) BILL, 1954.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I beg to introduce the Madras Cinemas (Regulation) Bill^a, 1954, and move that—

‘ The Bill be taken into consideration at once.’

“ Sir, the Cinematograph Act of 1918 is the law in force which deals with two separate matters, namely—

(a) examination and certification of films as suitable for public exhibition; and

(b) regulation of cinemas including their licensing.

The subject of sanctioning a film for exhibition has been included in the Union List in the Seventh Schedule of the Constitution and regulation of cinemas including their licensing is in the State List. As there has been no clear demarcation of the respective provisions of the Act with which the Centre and the State Governments are concerned, the provisions of the Cinematograph Act of 1918 have been re-enacted by Parliament separating those relating to sanctioning films for exhibition which is a subject falling within the Union List from those of regulating cinemas including their licensing which is a State subject.

6 p.m. “ The new Act which is called the Cinematograph Act, 1952, came into force on 28th July 1952. The Government of India have suggested that legislation may be undertaken by this

^a Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 6th December 1954.

17th December 1954] [Sri C. Subramaniam]

Government as far as powers relating to the State Legislature are concerned. That is why this Bill is being brought forward now. If only hon. Members go through the various provisions of the Cinematograph Act, they will find that we have followed, subject to certain changes necessitated by certain circumstances, the Central Act of 1952. All the provisions of the Bill were fully considered by the Government and incorporated in the Bill and, therefore, there is no necessity for me at this stage to take hon. Members through the various provisions.

“One thing is of importance to us and that is with reference to the exhibition of educational and other documentary films. This question was the subject-matter of a dispute very recently and the Supreme Court also gave a decision on it. The decision refers specifically to an executive order of this Government in relation to the exhibition of these documentaries and it is held that that executive order is *ultra vires*. Therefore, a specific clause is now added here so that a valid order may be passed and proper action taken in the matter.

“Hon. Members will have to consider the question whether the cinema should be utilized merely for entertainment or for educating the public also. We feel that the cinema should be utilized for educating the public also and it is our duty to see that apart from mere entertainment, that is, exhibition of story films, films of educative and cultural value are shown to the people. Such films form the best medium through which people can be educated. Therefore, in the interests of the public and the community as a whole, we are seeking to take power to compel the exhibitors to show films approved as of cultural and educative value. ‘Approved films’ has been defined in the relevant sub-clause as those of educative or cultural value. Hon. Members may kindly go through this clause also. This is an important provision about which the general public are much concerned. After the Supreme Court gave its decision, people of South India are much disappointed because theatres in this part of the country have ceased exhibiting such films. I have absolutely no doubt that the public want these films and this is evident from the fact that I have received very many letters protesting against the step taken by the operators. I have also seen several letters stating that these films were not only educative but even of entertainment value. So, we feel that we should take as early a step as possible to revive the exhibition of these films. In respect of this, we are also seeking to restrict the time to be given for ‘Approved films’ to half hour. Nobody need be under any apprehension that we would impose any unreasonable condition in selecting the approved films; we will try our best to include all films of cultural value in this list. While it is for the Central Government to say whether certain films are fit for exhibition or not, we have got to approve of the list of films which we feel are good. That is within our power and no one need be under a misapprehension that something is likely to be imposed on us by the Centre. As I have already said, Sir, we are restricting

[Sri C. Subramaniam] [17th December 1954]

the duration of exhibition of such films to thirty minutes. Formerly, there was absolutely no time-limit set nor the length of the film prescribed. Even the entire show could be converted into a show of approved films. The Supreme Court felt in this connection that the period of exhibition should be restricted. We took into consideration the generality of cases and we find that Indian films are shown generally for three hours on an average. In respect of foreign films including feature films, the duration is about two hours. Out of this we want half-hour to be allotted for the documentaries and I do not think this is asking for too much. I would request the House to consider this Bill and pass it, if possible, even in this session."

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

That the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954, be taken into consideration at once."

SRI P. RAMAMURTHI :—" Sir, I rise on a point of order. My contention is that this Bill, as it stands, is *ultra vires* of the Constitution. The Hon. the Minister for Finance has referred to a very controversial issue. Sub-clause (4) of clause (5) imposes a condition on the cinema proprietor that he shall accept a certain approved film or a class of approved films in order that his licence may be valid. This provision is not in consonance with the spirit or the Constitution. The Hon. the Minister has very correctly pointed out, as far as the Cinematograph Act is concerned, that there are two different kinds of functions to be performed under the Act. That is because the cinema industry has two aspects to it; one is, it takes the form of an industry or trade or business. The other is that it works as a medium of propaganda. When it operates as a medium of propaganda, it concerns the right of freedom of expression and speech. What type of propaganda should be permitted through the cinema is a matter which comes within the operation of the censorship provisions of the Act and this is a question dealt with by the Central Government. That comes under the Union List. But since it is of propaganda value, I feel that it may come within the purview of the State Government's powers and they can interfere in the name of administering criminal law. Taking both the questions into consideration, I feel that this Bill offends the provision in the Constitution which guarantees freedom of speech and freedom of expression. Sub-clause (4) of clause (5) goes counter to the provisions of the Constitution.

" As far as the trade is concerned, when the State Government want to license it, certainly they can have certain powers of restriction.

1-10 p.m. " Article 19 of the Constitution grants the freedom of trade. By Article 19 (g) the right to practise any profession, or to carry on any occupation, trade or business is guaranteed. Later on there is an inhibition. Article 19 (6) says :

Nothing in sub-clause (g) of the said clause shall affect the operation of any existing law in so far as it imposes, or prevents the State from making any law

[Sri P. Ramamurthi]

imposing, in the interest of the general public reasonable restrictions on the exercise of the right conferred by the said sub-clause, and in particular nothing in the said sub-clause shall affect the operation of any existing law in so far as it relates to or prevents the State from making any law relating to—

(i) the professional or technical qualifications necessary for practising any profession or carrying on any occupation, trade or business, or

(ii) the carrying on by the State, or by a Corporation owned or controlled by the State, of any trade, business, industry or service whether to the exclusion, complete or partial, of citizens or otherwise.'

Therefore I know there is the inherent power in the State Government to impose reasonable restrictions in the interests of the public. The question to be decided is whether the restriction imposed here is reasonable in the interest of the public. The first question is whether this is a restriction at all, viz., asking the exhibitors that they must *necessarily* exhibit certain approved films, when they are carrying on their particular trade. When they are carrying on their trade, when they are carrying on with their enactment, they all the time carry on a certain propaganda to the public. Whether the State Government can give them direction asking them to necessarily exhibit along with their entertainment certain kinds of approved films, is the question now. In my view it amounts to compulsion and thereby interfering with the freedom of trade and the right to carry on their profession guaranteed under Article 19 (d) of the Constitution. That is my contention.

"After all licensing is resorted to for a specific purpose. Suppose I am given the licence to carry on cloth trade, in the interest of the public. The State Government is empowered to restrict my right of freedom of trade by asking me that I should not sell shoddy cloth. They can impose that reasonable restriction in the interest of the public, for selling of shoddy stuff to the public is a thing that should be prevented in the larger interests of the public. Such a restriction is reasonable. For instance licences to run hotels are given. The Government may impose restrictions on the hotel owners that the hotels should be kept clean, that they must have proper sanitary arrangements in the hotels for maintaining the public health of the City, that their preparations should not be made of certain ingredients which are injurious to the health of the people, that . . ."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Is it necessary that a Point of Order should be explained in such a detailed manner?"

SRI P. RAMAMURTHI :—"Unless I explain all these, my point cannot be properly understood, Sir.

"Reasonable restrictions imposed for the sake of public interest are therefore quite welcome in the cases I have mentioned above. I am explaining all these in order to show that this Bill before us restricts the freedom of trade, freedom of propaganda and freedom to practise any profession guaranteed under Article 19 (d) of the Constitution. As such this Bill is *ultra vires* of the Constitution. That is why I say the present legislation if passed could be very easily contested in the High Court and even

[Sri P. Ramamurthi] [17th December 1954]

in the Supreme Court. We do not want such a contingency to arise. Already the Supreme Court had given judgment declaring the previous Act *ultra vires*. When even on the face of it, the present legislation offends the specific provisions, I mean, Article 19 (d) of the Constitution, why should we pass a legislation which is *ultra vires* of the Constitution? I can understand the State Government asking a licensee who sells sweets not to sell his sweets made of certain ingredients injurious to the health of the children. That is a reasonable restriction. But to ask the exhibitors to compulsorily exhibit certain kind of films along with their shows amounts to an infringement of Article 19 (d) and as such is *ultra vires* of the Constitution. The freedom of propaganda and the freedom of trade are thus restricted by this legislation."

MR. SPEAKER:—"I think it is better if we leave these things to the Courts to decide. After all Government would have been advised by their legal advisors before introducing this legislation."

SRI P. RAMAMURTHI:—"Those legal advisers were there when they passed the previous Act which has been declared *ultra vires* of the Constitution by the Supreme Court recently. We do not want the same thing to happen in the case of the present Bill also, for on the face of it it offends the freedom of trade guaranteed under Article 19 (d) of the Constitution."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"But the previous Act was passed in 1948 when we had no Constitution. Had the Constitution been in force then, I mean in 1948, we would not have passed that Act offending the fundamental rights guaranteed under the Constitution."

SRI P. RAMAMURTHI:—"But the present Bill vitiates the freedom of trade and freedom of propaganda. It is quite obvious. Reasonable restrictions in the interest of the public are no doubt there contained in the inhibitive clause, I mean, clause 19 (6). But compelling the exhibitors to exhibit *compulsorily* certain kinds of films cannot be contended as a restriction imposed in the interest of the public. An exhibitor while exhibiting a film carries on a propaganda with it. This restriction amounts to an infringement of his right to carry on his propaganda, which right is given to him under Article 19 (g). Moreover this also restricts the freedom of speech, the first fundamental right enshrined in Article 19 (a). These deleterious provisions, I mean, the provisions contained in sub-clause (4) of clause 5 wherein the power is given to the State Government to ask all the cinema exhibitors to compulsorily show certain kinds of films, directly run counter to the Constitution. They are therefore beyond the scope of this Legislature, not only this Legislature but all the State Legislatures and nay, even of the Parliament. Therefore this Bill which offends the fundamental rights of the Constitution and which goes beyond the scope of this Legislature is *ultra vires* of the Constitution and as such we should not pass such a legislation. Therefore this Bill should not be allowed to be moved. That is my point, Sir."

17th December 1954]

SRI S. RAMALINGAM :—“ ஸார், நேற்று பத்திரிக்கையில் பார்த்தேன், திருவாங்கூர ஹைகோர்ட்டில் படங்களை காட்டப்படவேண்டிய விஷயமாக விசாரணையில் இருப்பதாக. கோர்ட்டில் இருக்கக்கூடிய சமஸ்காரத்தை சட்டசபையில் பேசலாமா என்பதற்குத்தான் நான் ஒரு பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் களப்படுவேன்.”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—“ The Hon. Leader of the Opposition has tried to make out a very learned legal argument which may be good enough to put forward in the Supreme Court. But unfortunately he would not be called there to argue.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ Even if I am called upon, I will not argue.”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—“ He will not be called upon to argue there. That is the first point. It is just like the fable, ‘Grapes are Sour’. The question of his arguing arises only when he is called upon to do it.

“ He wanted to put forward an argument, Sir, to the effect that this Bill offends the freedom of trade guaranteed under the Constitution as one of the fundamental rights. Suppose a certain medicinal article is being sold. Suppose we say that along with it, in the interest of the public, some other vitamin mixture also should be sold. Is it then a restriction offending the Constitution? Surely it is not. We can impose reasonable restrictions in the interest of the public. In fact, we have such a power under Article 19 (6). What have we asked the exhibitors under this Bill? We have asked them to exhibit films of educative value, films which would interest the public and that too only for half an hour. We have even restricted the time-limit unlike the previous Act wherein no such time-limit was fixed. Of course I admit certain lawyers could freely argue for hours together and for days together that these are deleterious provisions running counter to the Constitution. But, Sir, we have been advised that it is not so, that after all asking the exhibitors to exhibit films of educative and cultural value for only half an hour is not an infringement of the freedom of trade or freedom of expression or propaganda which the Hon. Leader of the Opposition tried to make out. I submit that this Bill is in order. We are advised that it is within our power to pass this Bill.”

MR. SPEAKER :—“ Mr. Swayamprakasam may now move his amendment.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, I move—

‘That the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954, be circulated for the purpose of eliciting public opinion.’”

SRI K. VINAYAKAM :—“ I second it.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ Sir, I move—

‘That the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954, be referred to a Select Committee.’”

The motion was duly seconded.

[17th December 1954]

* SRI T. ANANTA PAI :—“ Are we to understand that it is the intention of Government to impose this restriction on 16 mm. and 8 mm. films shown in colleges and other private places? I think we should make a distinction here so that this restriction will not be applied to them? ”

MR. SPEAKER :—“ I think those things could be discussed in the Select Committee.”

AN HON. MEMBER :—“ He may not be in the Select Committee.”

MR. SPEAKER :—“ But his party-men would be there. The main motion as well as the amendments are now before the House for discussion. Motions moved—

‘ That the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954, be circulated for the purpose of eliciting public opinion.’ ”

‘ That the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954, be referred to a Select Committee.’ ”

6-20
p.m.

SRI M. PALANIYANDI :—“ ஸார், இந்த சினிமா ரெகுலேஷன் மசோதாவை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்று என்னுடைய தீர்மானத்தை பிரேரேபிக்கிறேன். அப்படி பிரேரேபித்து எழும்போது கணம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார் “ 1952-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு இப்பொழுதுதான் நாம் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம் ” என்று. பிறகு ஒரு முக்கியமான விஷயத்தையும் குறிப்பிட்டார். அப்போது பிலிம் சம்பந்தமாக ஒரு கேஸை சப்ரீம் கோர்ட்டில் தள்ளிவிட்டார்கள். அதனால் அந்த பிலிம் சம்பந்தமாக இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவருகிறேன் என்றும் குறிப்பிட்டார். இப்பொழுது சினிமா தொழில் எப்படி நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பது கணம் மந்திரிக்கு தெரியாது என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது சினிமா தொழில் எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக சட்டத்தில் பலவித ஊழல்கள் இருப்பது நன்றாகத் தெரியும். இப்பொழுது தியேட்டர்களில் பார்த்தால் சினிமா முதலாளிகள் செய்திப் படங்களைக் காட்டுகின்றார்கள். அந்தப் படங்களுக்கும் சென்னை அரசாங்கத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. இப்பொழுது கொண்டுவருவது என்னவென்றால் லைசன்ஸ் வாங்கி நிச்சயமாக படம் காட்டப்படவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அப்பொழுது லைசன்ஸ் எதற்காக வாங்கப்படவேண்டும் என்று சொன்னார்கள் என்றால் அப்பொழுதுள்ள சினிமா தியேட்டர்கள் பழைய நிலைமையில் இருந்ததற்காகவும், இரவு நேரங்களில் படங்களைக் காட்டுவதால் நெருப்புப் பிடித்துக்கொண்டுவிடுமோ என்பதற்காகத்தான் அப்பொழுது லைசன்ஸ் முறையை ஏற்படுத்தினார்கள். ஆனால் இப்பொழுது லைசன்ஸ் வாங்கவேண்டும் என்று சொல்வது வேறு காரணத்திற்காக இருக்கிறது.

“ இப்பொழுது nitrate கூட கிடைப்பது இல்லை. வரக்கூடிய சினிமாப் பிலிம்கள் சரியாகப் பிடிக்காமல் மாற்றம் அடைந்திருக்கிறது. சினிமா லைசென்ஸ் வாங்குகிறார்களென்றால் நிச்சயமாக அங்கு நெருப்புப் பிடிக்காமலும், கொட்டகையில் ஜனங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளெல்லாம் இருக்கின்றனவா என்று பார்த்து லைசென்ஸ் கொடுப்பார்களே தவிர, இதுமாதிரி லைசென்ஸ் கொடுப்பதற்கு பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நியதி இருக்கமுடியாது. சினிமாக்கொட்டகைக்காரர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட படத்தைக் காண்பிக்கவேண்டுமென்று சொல்வதற்கு சென்னை சர்க்காரிடம் ஒரு படமும் கிடையாது. மத்திய சர்க்கார் அதைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சட்டசபை உறுப்பினர்கள் அடையாரிலிருந்து வந்து இந்தச் செய்திப் படங்களைப் பார்க்கவேண்டுமானால், அவர்களைக் காரில் ஏற்றிக்கொண்டும் வரவேண்டும். பணம் கொடுத்துத்தான்

17th December 1954] [Sri M. Palaniyandi]

இந்தச் சினிமாப் பார்க்கலாமென்று நிர்ப்பந்தித்தால் எப்படி இருக்குமோ அதேபோலத்தான் சினிமாக்கொட்டகைக்காரர்களை செய்திப் படங்களைக் காண்பிக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்துவதும்.

“ லைசன்ஸ் வாங்குவதற்கு அவர்கள் வருகிறார்கள் என்று வைத்துக் கொண்டு இந்தப் படங்களைக் காண்பிக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் வற்புறுத்துவது கூடாது. அதைத் தடுக்கவேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய கோரிக்கையும்.

“ கல்வி சம்பந்தமான சினிமாப் படங்களைக் காண்பிக்கவேண்டாம் என்று யாரும் சொல்லவில்லை. ஆனால், நல்ல படங்கள் வெளிவரவேண்டும் என்பது முக்கியம். 100-க்கு 5 கூட நல்ல படங்கள் கிடை யாது. டாகுமென்டரி படங்கள் நல்ல முறையில் வரவேண்டும். கல்வி விஷயமான படங்களும் வரவேண்டும். விஞ்ஞான அறிவு வளர்ச்சிக்கான டாகுமென்டரி படங்கள் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன. நிறைய படங்கள் வரவேண்டும்.

“ இம்மாதிரி செய்திப் படங்கள், சாப்பாட்டுக்கு டானிக்குகளும், வைட்டமின்களும் எப்படி முக்கியமோ அம்மாதிரிதான் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதைத் தயாரிப்பது சம்பந்தமாக பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். லோக் சபை கமிட்டியில்கூட இதுபற்றி விவாதத்திற்கு வந்தது. ஒரு அடி படம் 18 அல்லது 22 ரூபாய்க்கு எடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், தனிப்பட்ட முதலாளிகள் 10 ரூபாய்க்குக்கூட எடுத்து விடுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, வீண் செலவு ஆகிறது. லட்சக்கணக்கான ரூபாய் பணம் விரயம் செய்யப்படுகிறது என்று அந்தக் கமிட்டி ரிபோர்ட் சமர்ப்பித்திருக்கிறது.

“ இந்த ராஜ்யத்தில் 700 சினிமாக்கொட்டகைகள் இருக்கின்றன. நடுத்தர நிலையில் தொழில் செய்யக்கூடிய ரீங் சினிமாக்கொட்டகைக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். லைசன்ஸ் வாங்குவதில் அவர்களுக்கு அனேக தைரத்தாவுகள் ஏற்படுகின்றன. லைசன்ஸ் வழங்கும் முறை மோசமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. லோக் சபையினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட நீதிக் கமிட்டி- பணம் விரயமாகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறது.

“ பிலிம் ரிவிஷனுக்கு எவ்வளவு பணம் செலவாகிறது? 22 லட்சம் ரூபாய் இந்த மாகாணத்தில் மட்டும் செலவாகிறது. இந்தியா பூராவிலும் 12 கோடி ரூபாய் வரையில் வரையில் அவர்களுக்கு ‘எண்டர்டெயின்மென்ட்’ வரியிலிருந்து கிடைக்கிறது. ஆனால், 22 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கிறார்கள். இதையும் வாங்கிவிடவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் சாதாரண படங்களுக்கும் 10 ரூபாயிலிருந்து 150 ரூபாய் வரையில் செலவு செய்ய விரும்புகிறார்கள். இதற்கு ஏன் அரசாங்கம் இவ்வளவு செலவழிக்கிறது?

“ மத்திய சர்க்காரச் சேர்ந்த பிரஸ் இன்பர்மேஷன் ப்யூரோவுக்கு 138 லட்சம் ரூபாய் வரையில் செலவழிக்கிறார்கள். அது என்ன வேலை செய்கிறது? மந்திரிமார்கள் வந்தால் உடனடியாக பேப்பருக்கு செய்திகளும் படங்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு மத்திய சர்க்காரின் நிதியிலிருந்து 138 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது.

“ மக்களுடைய நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு, மற்ற பிரசாரத்திற்கு இவ்வளவு லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழிக்கும்போது மக்களுடைய கல்வி விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கு 22 லட்சம் ரூபாய்தான் செலவழிக்கிறார்கள்.

“ நடுத்தரத் தொழில் புரியும் சிறிய ரீங் கொட்டகைக்காரர்களிடம் லைசன்ஸ் தொகை வாங்குவது கூடாது. அவர்களிடமிருந்து லைசன்ஸ் தொகை வாங்கக்கூடாதென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“ லைசன்ஸ் வாங்குவதில் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக, சாதாரண ரீங் சினிமா சொந்தக்காரர்களுக்குத்தான் அதிக கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. செல்வாக்கு உள்ளவர்களைப்பற்றி கவலை இல்லை.

[Sri M. Palaniyandi] [17th December 1954]

அவர்கள் எப்படியும் பெற்றுவிடுவார்கள். ரேசிங் சினிமா சொந்தக் காரர்களுடைய நிலைமையை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். லைசன்ஸ் சரியான காலத்தில் கிடைக்காததாலும், இன்னும் பல கஷ்டங்களாலும் நூற்றுக்கணக்கான சினிமாக்கொட்டகைகள் மூடவேண்டிய நிலைமைக்கு வந்துவிட்டன. திருநெல்வேலி, தஞ்சாவூர் ஜில்லாக்களில் ரேசிங் சினிமாக்களை போய்விட்டன. 700 சினிமாக்கொட்டகைகள் இருந்த இடத்தில் 400 தான் இப்பொழுது இருக்கின்றன. லைசன்ஸ் பெறுவதற்கு கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. கஷ்டங்களை நீக்குவதற்கு நாம் பாடுபடவேண்டும். பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு வருமானம் வருகிறது. இருந்தாலும் காலாகாலத்தில் லைசன்ஸ் கிடைக்காமல் அவர்கள் எண்ணிக்கை குறைந்துகொண்டே வருகின்றது. அவர்கள் மிக மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அந்த விஷயங்களையெல்லாம் நிச்சயமாக கமிட்டி பரிசீலிக்கவேண்டுமென்று நான் கோட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“சர்க்காரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட படங்களைக் காண்பிக்கச் சொல்லி அடிக் பணம் வாங்குவது தடுக்கப்படவேண்டும். சினிமாத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு அதிகம் செலவு இருக்கிறது. அரை மணி நேரத்திற்கு சர்க்கார் காட்சிசொல்லும் படத்தைக் காண்பிப்பதில் சினிமா முதலாளிகளுக்குப் பணம் செலவழிகிறது. தனிப்பட்ட முதலாளிகளாக இருந்தால் 200 அல்லது 300 ரூபாய் வரையில் கொடுக்கிறார்கள். மின்சார சக்திக்காகவும் செலவும் கார்பன் ஆகியவற்றிற்கு ஆகும் செலவும் இருக்கிறது. செலவில்லாமல் படத்தைக் காண்பிக்க முடியாது. சர்க்காரகையில் அதிகாரம் இருக்கிறதென்று முதலாளிகளைக் கட்டாயப்படுத்துவது கூடாது. அது தவறு. அதை மாற்றிக்கொண்டு, நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு கல்வி, விஞ்ஞானம், போன்ற எல்லாத் துறைகளிலும் அறிவு வளர்ச்சி செய்யவேண்டுமென்று எண்ணம் இருந்தால் அதற்காகப் பணம் செலவழிக்க முன்வரவேண்டும். அதற்காக 35 கோடி ரூபாய் ஆனாலும் பரவாயில்லை. பணம் செலவழிப்பதில் என்ன தவறு? கொட்டகைக் காரர்கள் தங்களுடைய முதலீட்போட்டு மாதம் 200 ரூபாய் வரையில் செலவு செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தக்கூடிய அதிகாரம் சர்க்காருக்கு இருக்கக்கூடாதென்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

6-28
p.m.

* SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சினிமாவில் செய்திப் படங்களைக் காட்டவேண்டுமென்று கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை நான் எதிர்க்கிறேன். காரணம் இந்த மசோதாவானது மனித உரிமையைப் பரிக்கக் கூடிய ஒரு சட்டமாக இருப்பதனால் இது தப்பு என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. இதற்கு ஒரு ஆதாரம் கூற விரும்புகிறேன். The licensing authority may grant a licence under this Act to such persons as that authority thinks fit.

அதாவது கலெக்டர் லைசன்ஸை யாருக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும், யார் தகுதியுடையவன் என்றும் நினைக்கிறாரோ அவருக்குத்தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. மனிதனுக்குச் சட்டமா? அல்லது சட்டத்திற்கு மனிதனா? என்பதுதான் என் கேள்வி. அந்த முறையில்தான் இந்த கிளாஸ் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

“கலெக்டர் நினைத்தால் இந்தச் சட்டப்படி யாருக்கு லைசன்ஸ் மறுக்கலாம். இல்லையேல் பயந்துகொண்டு காங்கிரஸ்காரர்களின் விசேஷ சிபார்சுகள் போய் தடுத்துவிடுவதற்கு இந்தச் சட்டம் உதவும். ஆகையால்தான் இத்தகைய சட்டம் கூடாது என்கிறேன். இதுபோன்ற விதி களெல்லாம் சட்டத்திற்கு முரணானது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“மேலும் இந்த சினிமாப் படங்களில் பொதுஜன அமைதிக்கு பங்கம் விளையும் என்று கலெக்டர் சந்தேகப்பட்டால், அதைத் தடுப்பதற்கு கலெக்டருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தவிர சினிமா படங்களும் பரிசீலனைசெய்து பிறகு திரைபடமாக வெளிவருகிறது. இத்தகைய படங்களைத் தடுக்க கலெக்டருக்கு எந்தவிதமான உரிமையும் கொடுக்கக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

17th December 1954] [Sri A. Govindasamy Nayar]

“மேலும் ஆளும் கட்சியினர்தான் அவர்களுடைய சொந்தக் கட்சிக்கு விளம்பரம் தேடிக்கொள்ளக்கூடியதாகத்தான் இந்த செய்திப் படங்கள் அமைந்திருக்கிறது. உதாரணமாக வருகிற ஆவடி காங்கிரஸ் மகா நாட்டை படம் பிடித்து விளம்பரம் செய்வார்கள். ஆனால் மற்ற எதிர்க்கட்சிகள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியானாலும்சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகமானாலும் பெரிய மகாநாடுகள் நடத்தினால் செய்திப் படமாக சினிமா பிடிப்பதில்லை. ஆகையால் சொந்தக் கட்சிக்கு விளம்பரம் தேடிக்கொள்வதற்காகத்தான் இதை வற்புறுத்துகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறேன். இந்த சினிமாக்காரர்கள் இனி லைசென்ஸ் வாங்குவதற்கு அதிக கஷ்டப்படவேண்டியவர்களாக இருக்கலாம். அதற்கு அந்த மாதிரியான சட்டம் கொண்டுவரக்கூடாது என்று சொல்லுகிறேன். இதற்கு மாறாக ஏற்கெனவே ஹைக்கோர்ட்டு தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறது. கோர்ட்டிலே கேஸ்போட்டு தள்ளிவிடுகிறார்களே என்றுதான் அவசர அவசரமாக இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடாமலேயே இந்த மசோதாவைக் கைவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ Mr. Speaker, I rise to support the motion that was moved by the Hon. the Leader of the House and oppose the amendments moved by my hon. Friends Sri S. Swayamprakasam and Sri M. Palaniyandi. One amendment is that the Bill should be circulated for eliciting public opinion and the other is that the Bill should be referred to a Select Committee. I do not see any reason why it should be circulated or referred to a Select Committee.

6-30
p.m.

“ I was carefully following the speech made by the hon. Member Sri Palaniyandi. He is not opposing the principle underlying this Bill. The main points on which he disagrees are those relating to the charges levied by the Government from exhibitors and the restriction regarding the sort of films which are to be exhibited. In the year 1952, after the attainment of Independence, the Central Government re-enacted the Cinematograph Act. Consequent on that, it had become incumbent on the State Government to enact a legislation for the regulation of the cinemas. So far as the other States are concerned, they have enacted the legislation immediately after this Act was passed in the Parliament. The States which have not yet passed such a legislation are Madras, Travancore-Cochin and Mysore States. I do not see any reason why these States have failed to enact a legislation whereas the other States have enacted.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ All the Southern States have not enacted.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ Probably they wanted to hear the hon. Member Sri P. Ramamurthi in this matter. (Laughter.) During the days of the British Government, they were insisting on the theatre owners to exhibit whatever films they thought should be exhibited. A number of restrictions were imposed then and they wanted all films to be exhibited. Now, after the coming into force of the Constitution, only reasonable restrictions have been imposed. Some interested parties in Madras took up the matter to the Supreme Court which has given a decision recently. The Supreme Court has held that there should

[Sri R. V. Swaminathan]

[17th December 1954]

be reasonable restrictions. What is meant by 'reasonable restrictions?' Of course, there must be restrictions with regard to the time-limit and the length of the films. The Government should not insist that films of any length should be exhibited or that the time taken should be unlimited."

SRI M. PALANIYANDI:—"பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இருந்த காலத்தில் செய்திப் படங்களைக் காண்பிப்பதற்கு பணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இனாமாக யாரும் படத்தைக் காண்பிக்கவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

SRI R. V. SWAMINATHAN:—"I would like to come to the point referred to by the hon. Member Sri Palaniyandi later on. The issue of a certificate to exhibit a film is a Central subject falling within the Union List. The issue of a licence to Cinema theatres is a subject falling within the State List. So far as the question of exhibiting approved films in a theatre is concerned, the complaint of my hon. Friend Sri Palaniyandi is that the Government are levying very high charges. I also in a way like to agree with him on this point. I also feel that the charges which the Government collect from the exhibitors should be nominal, say Rs. 30 or Rs. 50. I request the Hon. the Leader of the House to see that the Madras Government recommend to the Central Government to reduce the charges to a reasonable level because so far as the levying of charges is concerned, it is not within our scope. The Central Government can alone do it. We cannot reduce the charges. We can only make a recommendation. Therefore, what is the point in referring this Bill to a Select Committee? My hon. Friend Sri A. Govindasamy Nayagar complained that dirty films which are not of any interest to the public are being compelled to be shown in various theatres. In this connection, I may tell you that I recently happened to visit Bombay some three weeks ago and I saw a film there. It was about our Prime Minister's visit to China. What a wonderful film it is, Sir! I appeal to all hon. Members and particularly to the Communist members, who are opposing this Bill, to see this film for themselves and judge what kind of film it is. It has educative as well as cultural value. One can learn from it the background of China. Such interesting and first-class films are shown. Of course some dirty films may be shown. Once in a week, but oftentimes good films are shown. But in the State of Madras the exhibitors are not showing these newsreels. On the other hand, they are exhibiting the films of Metro-Goldwyn Mayer and 20th Century Fox, which are produced in America. No hon. Member has opposed them. Even Communist members, who are anti-American and who think that America is a nightmare, have not cared to oppose them. Therefore, there is no point in referring this Bill to a Select Committee. I entirely agree with the Hon. the Leader of the House that this Bill must be immediately passed. Even to-day, though the supreme Court has given a decision, the theatre owners in the States of Travancore-Cochin and Mysore are exhibiting these approved films. They are generous. Further, these films are valuable and are of educative value and people like this kind of films. But in Madras

17th December 1954] [Sri R. V. Swaminathan]

the theatre owners have got a prejudice against Government and against anything produced by the Government. Therefore it is that we are being denied the pleasure of seeing such interesting films here. I also appeal to the hon. Members not to press their amendments. There is nothing in this Bill which is repugnant to the Constitution and let us pass it immediately."

* **SRI M. KALYANASUNDRAM** :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப்பற்றி பேசும்போது சர்க்காருடையக் கொள்கைகளை எதிர்க்காமல் இருக்க முடியாது. அது ஆழ்ந்து பரிசீலனை செய்யப்படவேண்டிய விஷயம். ஆகவேதான் கனம் சுயம்பிரகாசம் அவர்கள் **public opinion** க்கும் கனம் பழநியாண்டி அவர்கள் இந்த மசோதாவை ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த திருத்தத்தை நான் ஆதரித்துப் பேசுகிறேன்.

"இப்பொழுது படம் காட்டுவதில் இருக்கக்கூடிய பல அம்சங்களை நாம் துருவி ஆராய வேண்டியது அவசியம். இந்த மசோதாவை சர்க்கார் ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்ற திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டால் இதில் கவனிக்கவேண்டிய கருத்துக்களை பிறகு பேசிக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இந்த சட்டத்தை ஆலோசிப்பதற்கு கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் நிர்ப்பந்தம் செய்யமாட்டார்கள் என்றும் அப்படி செய்யக்கூடாது என்றும் நான் மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதாவது செய்திப்படங்களை கட்டாயமாக காட்ட வேண்டுமென்பது. இந்த விஷயம்பற்றி நம்முடைய ராஜ்யம் மட்டிலும் அல்ல பல ராஜ்யங்களிலும் இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இது சினிமாப்படம் காட்டுகிறவர்களுக்கும் சர்க்காருக்கும் இடையே பெரிய தகராறுகள் இருந்துகொண்டே இருக்கும் விஷயம். படம் காட்டப் படுவதில் நன்மை இருக்கிறது என்ற கருத்து ஜனங்களிடத்தில் இருந்தால் இந்த மாதிரியான சினிமாப் படங்களுக்கு ஆட்சேபணையே இருக்க முடியாது. இதை சர்க்கார் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். படத்தில் என்ன கோளாறு இருக்கிறது என்பதை ஆலோசனை பண்ணுவதற்கு பதிலாக கட்டாயப்படுத்தியாவது படத்தைக் காட்டவேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. இதை ஏற்றுக்கொண்டால் சர்க்கார் தங்களுடைய அதிகாரத்தை நியாயமில்லாமல் உபயோகித்து வருவதற்கும் தங்களுடைய கட்சி நலனுக்கு உபயோகித்துக்கொள்ளும்படியான நிலைமைக்கும் கொண்டு போய்விடும். நான் சொல்வது என்னவென்றால் ஒவ்வொரு கட்சியும் தங்களுடைய கட்சி சம்பந்தமாக பிரசாரம் செய்வதற்கு தங்களுடைய கட்சி பலத்தை வைத்துக்கொண்டு செய்தால்தான் நன்றாக இருக்கும். சர்க்கார் கட்சி சர்க்கார் பலத்தை தங்களுடைய கட்சி பிரசாரத்திற்கு உபயோகப்படுத்தக்கூடாது. அது சர்க்கார் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி அல்லது எதிர் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, அவரவர்கள் தங்களுடைய சொந்த கட்சி பலத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் மக்களிடம் தங்களுடைய பிரசாரத்தை நடத்தவேண்டும். அதிகாரத்தில் இருக்கின்ற காரணத்தால் சர்க்கார் பணத்தை தங்கள் கட்சி பிரசாரத்திற்கு ஒரு சப்ஸிடியாக வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. இந்த மசோதாவை ஒப்புக்கொண்டால் அப்படி தங்களுடைய கட்சி பிரசாரத்திற்கு மறைமுகமாக உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமைக்குக் கொண்டுபோய் விடும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

"இந்தப் படங்களுக்கு எவ்வளவு எதிர்ப்பு இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். கனம் மந்திரி அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால் மக்களுக்கு அதில் ஒரு வைட்டமின் சேர்த்துக்கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார். அவ்விதமிருந்தால் மக்கள் ஏன் அதை எதிர்க்கிறார்கள்? அந்தப் படங்களில் கோளாறுகள் இல்லாமலிருந்தால் மக்கள் அதை ஆவலுடன் விரும்பமாட்டார்களா என்று கேட்கிறேன். அதனால் அந்தப் படங்களில் என்னமோ கோளாறுகள் இருக்கின்றன என்பது விளங்குகிறது. அதனால்தான் ஜனங்கள் அதை எதிர்க்கிறார்கள். குறித்த

4-40
r.m.

[Sri M. Kalyanasundram] [17th December 1954]

நேரத்தில் கொட்டகைக்கு போக முடியாதவர்களுக்கு ஒருவாறு வசதியாக இருக்கிறது. கனம் சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொன்னதுபோல் பல நல்ல செய்திப் படங்கள் இருக்கின்றன. எவ்வளவோ இயற்கை வனப்பை சித்தரிக்கும் படங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் ஜனங்கள் விரும்பிப் பார்ப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட சினிமாப் படங்களையும் தயாரிக்க முடியும். இப்பொழுது எவ்வளவோ நல்ல படங்கள் இருக்கின்றன. நம்முடைய பிரதம மந்திரி அவர்களுடைய சைனா விஜயம் சம்பந்தமான படத்தைக் குறிப்பிட்டார். அதுமட்டுமல்ல நம்முடைய தேசத்தின் இயற்கைக் காட்சியைக் காட்டக்கூடிய படங்கள் அதுவும் சிறந்த படங்கள் இருக்கின்றன. மகாபலிபுரத்தையும், காஷ்மீர் பள்ளத்தாக்கின் காட்சிகளையும் படம் பிடித்திருக்கிறார்கள். இவை நன்றாக இருக்கின்றன. அந்தப் படங்களையெல்லாம் சர்க்கார் எடுத்துக் காட்டினால் ஜனங்கள் விரும்பத்துடன் பார்ப்பார்கள். அதற்கு ஆட்சேபணை கிடையாது. அவைகளுக்கு கட்டாயப்படுத்த வேண்டிய அவசியமே இல்லை. அவைகளுக்கு அதிகப் படியான கிராக்கியும் இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். உதாரணமாக ஒன்று சொல்லுகிறேன். கனம் பழநியாண்டி அவர்கள் திருச்சியிலிருந்து வருகிறார். அவரே இதைப்பற்றி தெரிவிப்பார் என்றிருந்தேன். ஆனால் அவர் தெரிவிக்கவில்லை. பண்டித ஜவஹர்லால் அவர்களுடைய சைனா விஜயத்தைப்பற்றிய செய்திப் படத்தைப் பார்க்கவேண்டும் என்றும் அதற்கு எவ்வளவு தொகை வேண்டுமானாலும் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னாலும் படம் கிடைக்கவில்லை. அந்தப் படத்தை எவ்வளவு ரூபாய் கொடுத்து வரவழைக்கவும் தயாராக இருக்கிறார்கள். அப்படிக்கேட்டுக்கூட சில காரணங்களினால் அந்தப் படத்தைக் கொடுக்காமலிருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் மட்டமான படத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இந்தப் படத்தைக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் தான் கட்டாயப் படுத்தக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது என்று சொல்லுகிறேன். பட முதலாளிகள் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு படத்தை வாங்கவேண்டிய அவசியம் என்ன என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“ அடுத்தப்படியாக அரசியல் சட்டத்திற்கு முரண்பாடு இருப்பதை தோழர் ராமமூர்த்தி எடுத்துக் கூறினார். அந்த விஷயத்தையும் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். இந்த மாதிரியான சட்டம் இன்னும் பல மாகாணங்களில் கொண்டு வரப்படவில்லை. ஏற்கனவே இந்த சட்டம் சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்குச் சென்று வந்திருக்கிறது. மறுபடியும் இது கோர்ட்டுக்குப் போய் திரும்பி வராமலிருக்க வேண்டும். ஏற்கனவே இருந்த சட்டம் போனது போல் இதுவும் போகாமல் இருக்க வேண்டும். அத்துடன் பம்பாய் சட்ட சபையில் இந்தச் சட்டம் இயற்றப் பட்டு அதுவும் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் இன்று சர்ச்சையில் இருக்கிறது. அதைப் போலவே இந்தப் சட்டமும் போகாமல் இருக்க வேண்டும். இது கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டிய விஷயமாக இருக்கிறது. இந்த மாதிரியாக கட்டாயப் படுத்தவதற்கு வேண்டிய அதிகாரம் ராஜ்யத்திற்குச் கிடையாது என்று அரசியல் சட்டத்தில் இருக்கிறது. அதனால் இந்தச் சட்டத்தை அவசரப் பட்டுக் கொண்டு இயற்றக் கூடாது என்று கனம் மந்திரி அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ மற்றொரு அவசியமான விஷயம். இந்த மாதிரியாக கட்டாயப்படுத்துவதற்கு நமது ராஜ்யத்தில் இன்னும் அவசியம் ஏற்படவில்லை. இதை இப்பொழுது வற்புறுத்த வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. படம் காட்டக்கூடியவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்பதையும் அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் என்ன வென்பதையும் கேட்டுக் கொண்டு இந்த சட்டத்தை இயற்றலாம் என்று தோன்றுகிறது. படம் காட்டக்கூடியவர்களும் ஏற்றுக் கொள்ளும் முறையில் இந்த சட்டத்தைத் தயாரித்து அதன்படி இயற்றலாம். அதற்காகவே இதை ஒரு செலெக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். படம் காட்டுவதில் நிர்ப்பந்தம் இருக்கக்கூடாது. அப்பொழுதுதான் ஜனங்களின் ஒத்துழைப்பு ஏற்படும். இந்த அம்சங்கள் எல்லாம் சட்டத்தில் இல்லாததால் அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமலிருக்கிறது. இதை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டால்

17th December 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

அதிகாரிகள் இதை வைத்து துஷ்ப்ரயோகம் செய்வதற்குக் கொண்டு போய்விடும். இவைகளையெல்லாம் ஆலோசனை செய்து ஒரு முடிவிற்கு வர சர்க்கார் இதை ஒரு செலெக்ட் கமிட்டிக்கு விரும் யோசனையை ஒப்புக் கொள்ளுவார் என்ற எண்ணத்துடன் என் பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, even after hearing the hon. Members on the opposite side, I am not convinced that the Bill that we are enacting will be against the Constitution. But still I feel that in exercising our power in a matter like this, we should carry along with us the people who are concerned with it. Therefore, if further scrutiny is necessary, I am prepared to accept the motion for reference of the Bill to a Select Committee. After very careful consideration, I am convinced that this Bill will be a valid and just measure. But I want to carry with me not only the Members of this House but also the owners of cinema-houses who should not be made to feel that we are imposing something on them. I hope that my referring this Bill to a Select Committee will create a favourable atmosphere wherein the owners of cinema-houses will voluntarily exhibit documentary films and films on current events. Apart from the exhibition of documentary films, this Bill is necessary for other purposes like licensing. I know that all the 3,000 odd cinema licensees will welcome this Bill, because they will like to have a monopoly. If the Government grant licence to everybody who applies, then cinema-houses will spring up indiscriminately and the whole trade will be ruined. When we show this consideration to the owners of existing cinema-houses, they also should take into consideration the Government's point of view. After all, we want them to exhibit documentary films only for the purpose of educating the public. Let us even take it for granted that the Supreme Court holds that the exhibition of certain classes of films cannot be made compulsory. If we say that we are prepared to grant licence to every applicant who is prepared to exhibit such films, I have absolutely no doubt that many more cinema-houses will spring up and this will adversely affect the existing licensees. I appeal to the persons concerned not to take a purely technical and obstinate point of view. I hope the licensees in Madras will come forward to exhibit documentary films voluntarily and I hope they will continue to exhibit such films.

“ The hon. Member, Sri M. Kalyanasundram, seems to think that we want these films to be exhibited for propaganda. He looks at everything from the propaganda point of view. We are not doing it from the propaganda point of view; we are doing it from the educational point of view. Of course he might say that even education is propaganda. In that sense everything is propaganda. We should draw a line between propaganda and education. In the films that are produced, some may be good and some may be bad. In this Assembly, sometimes we make good speeches and sometimes bad speeches. Even the best of the film companies cannot say that all their pictures are the best pictures. In a business of this sort, the tastes of the people have also to be

6-50
p.m.

[Sri C. Subramaniam] [17th December 1954]

taken into consideration. Some films may be considered to be good and some may be considered to be bad. But that should not be used as an argument for condemning every film that has been produced by the Films Division of the Government of India. As admitted by hon. Members themselves, there are so many good films. Perhaps some films are not as good as the others. But that should not be made an argument to say that we should not ask the licensees to exhibit those films. I hope the matter will be settled amicably and without compulsion so far as this State is concerned.

“I am accepting the amendment moved by Sri Palaniyandi. Sri Palaniyandi will give the names of the Members of the Select Committee.”

SRI M. PALANIYANDI:—“The Select Committee may consist of the following Members:—

The Hon. Sri C. Subramaniam.

Sri K. Rajaram Naidu.

„ A. Muthuswamy.

„ A. K. Masilamany Chettiar.

„ O. Venkatasubba Reddi.

„ P. M. Munuswamy Gounder.

„ K. Venkatramana Gowda.

„ P. Chellathurai.

„ A. Sambasivam.

„ K. P. Kuttikrishnan Nair.

„ H. M. Jagannatham.

„ P. Jeevanandam.

„ S. Ramalingam.

„ C. H. Kanaran.

„ A. Ratnam.

„ M. Palaniyandi.

„ O. Koran.

„ T. Shanmugam.

„ R. Rangaswamy Gounder.

„ K. R. Sambandam.”

The amendment of Sri M. Palaniyandi was put and carried.

The amendment of Sri S. Swayamprakasam was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER:—“I nominate the Hon. Sri C. Subramaniam to be the Chairman of the Select Committee.”

VI.—HALF-HOUR DEBATE *RE*

STOPPAGE OF STIPENDS TO THE MADRAS STATE STUDENTS IN THE TRAINING SCHOOL AT PRODATOORPET, CHITTOOR DISTRICT.

MR. SPEAKER:—“Sri K. Vinayakam will initiate the debate.”